

gående forslag og lemper yderligere den proportionale sats fra 20 pct. til 16 pct. Herved sikrer forslaget for det første, at statens andel i indkomststigninger i højere grad fastlåses, for det andet, at arbejdslysten, opsparingsevnen, initiativet og risikovilligheden øges med de gavnlige virkninger, dette vil få for produktionen og samfundsøkonomien i det hele.

Forslagets skatteskala er — ligesom det tidligere forslag — indrettet således, at et eksistensminimum på 2 500 kr. for enlige og 5 000 kr. for ægtepar bliver skattefrit. Indkomst mellem 2 500 kr. og 7 500 kr. beskattes alene med 16 pct. Det følger af delings-systemet, at for et ægtepar bliver de første 5 000 kr. i skattepligtig indkomst helt skattefrit, idet disse 5 000 kr. deles i to gange 2 500 kr., der hver for sig er skattefrit.

Ligger ægteparrets skattepligtige indkomst mellem 5 000 kr. og 15 000 kr., når det ikke op i den progressive del af skatteskalaen, idet delingen af indtægten ikke bringer indkomsten op over de 7 500 kr., som er grænsen for proportionalskatten.

Har ægteparret 15 000 kr. i skattepligtig indkomst, fører delingsystemet til, at det beskattes af to gange 7 500 kr. Efter skatteskalaen beskattes 7 500 kr. med 800 kr., der fremkommer således: De første 2 500 kr. er skattefrit. De resterende 5 000 kr. beskattes med 16 pct. eller 800 kr. Ægteparrets samlede skat bliver da 2×800 kr. eller 1 600 kr.

De nævnte 15 000 kr. i skattepligtig indkomst — der svarer til omkring 20 000 kr. i indkomst inden skattefradrag m. v. — er for et ægtepar uden børn overgrænsen for beskatning alene med proportional skat. Først for den del af indkomsten, der overstiger omkring 20 000 kr., bliver progressiv beskatning aktuel, men delingsmetoden medfører, at progressionen afdæmpes, ligesom skatten i det hele bliver lempeligere, end selve skalaen umiddelbart giver udtryk for. Der henvises i denne forbindelse til bilag 2, der viser skattens størrelse på forskellige indtægtstrin.

Hvis ægteparret har børn, forskydes grænsen for proportionalskattens anvendelsesområde opad med børnefradragets beløb, d. v. s. 1 000 kr. for det første barn og 1 250 kr. for hvert efterfølgende barn. Har ægteparret (eller en enlig forsørger) f. eks. tre børn, beregnes statsindkomstskatten derfor kun med 16 pct. for indkomster — inden fradrag for skat, forsikringer, opsparinger m. v. — på op til 23 000-24 000 kr.

For enlige skatteydere foretages der — som tidligere omtalt — et fradrag i deres skattepligtige indkomst på 20 pct. af denne, inden skatten beregnes i overensstemmelse med skalaen. Dette med-

fører, at enlige skatteydere med skattepligtig indkomst under ca. 9 400 kr. kun beskattes med den proportionale 16 pct.-sats (idet 20 pct. af ca. 9 400 kr. andrager ca. 1 900 kr. og $9\ 400\ \text{kr.} \div 1\ 900$ kr. giver 7 500 kr., der i skalaen er overgrænsen for anvendelse af proportionalskat). Dette svarer til en indkomst inden fradrag for skat m. v. på ca. 12 000 kr.

Af skattestatistikken fremgår, at for ca. 90 pct. af samtlige skatteydere vil kun 16 pct.-skatten blive aktuel. Forslaget er ensbetydende med opgivelse af det progressive skattesystem for omkring 1 800 000 personer. Kun for de resterende 10 pct. af skatteyderne, eller ca. 200 000 personer, kommer den progressive del af forslagets skatteskala i anvendelse.

Beskatningen af indkomststigninger.

Den omstændighed, at 90 pct. af landets skatteydere efter forslaget kun kommer til at betale 16 pct. i statsskat af deres indkomster, har samtidig for dette store flertal af skatteyderne løst det alvorlige problem om beskatningen af disse personers indkomststigninger. Forøger disse skatteydere (eller deres hustruer) deres indkomst, beskattes indkomstforøgelsen kun med de samme 16 pct., som gælder for indkomsten i øvrigt. Denne skat — der er fradragsberettiget — vil næppe kunne afholde nogen fra at forøge indkomsten. Yderligere bliver også tilskyndelsen til skatteunddragelse svækket betydeligt, når beskatningen er så moderat.

For de resterende 10 pct. af skatteyderne, for hvem en større eller mindre del af deres indkomst vil blive beskattet progressivt, er problemet om en rimelig beskatning af deres indkomstforøgelser blevet afsvækket noget allerede gennem selve forslagets reduktion af skattesatserne i sammenligning med de nugældende. Hertil kommer, at delingsystemet, der bliver aktuelt for to tredjedele af samtlige de skatteydere, der beskattes progressivt, medfører en yderligere reduktion af den progressive beskatning.

Disse forhold er dog ikke i sig selv tilstrækkelige til at løse spørgsmålet om beskatningen af indkomststigninger, og forslaget indeholder derfor yderligere en regel om almindelig adgang til forskudsvis indbetaling af pålignet skat. Ved at benytte sig af denne ret til forskudsbetaling af skat kan en skatteyder forlods indbetale den del af en indkomstforøgelse, der må påregnes at skulle betales i skat. Herved sikrer han sig et tilsvarende større skattefradrag, der bringer det følgende års beskatning af indkomststigningen ned på det niveau, der på længere sigt skal betales i skat af indkomstforøgelsen (ligevægtsskatten).